

PREDSTAVA „UNTERSTADT“ NAGRAĐENA OVACIJAMA

Obiteljska tragedija puna mračnih tajni

OVE godine prvi put dubrovačka publika imala je priliku gledati ansambl Hrvatskog narodnog kazališta iz Osijeka, koji su na osebujan način izveli nagrađivanu predstavu „Unterstadt“ s podnaslovom „Roman jedne osječke obitelji“. Predstava je nastala prema istoimenom, također višestrukom nagrađivanom djelu Ivane Šojat-Kučić, koji donosi priču o osječkoj građanskoj obitelji njemačkih korijena, od početka do kraja 20. stoljeća, opisujući sudbine četiriju generacija žena – prabake, bake, majke i kćeri. Članovima ansambla osječkog HNK-a iz prve je uspjelo oduševiti zahtjevnu dubrovačku publiku, te su za svoju uvjerljivu i uigranu izvedbu nagrađeni ovacijama. Redatelj Zlatko Sviben, koji je uz Bojana Marottija i dramaturg Unterstadta, za uvodni prostor dramske radnje odabrao je ulice dubrovačke povijesne jezgre. Glumci su vodili publiku, počevši od Stuline ulice, preko Iza mira, Boškovićeve poljane, Skala od Jezuita do Strossmayerove, i uveli je u dramu koja se odigravala u parku Umjetničke škole. Ulazeći u „Logor Krndija“ i prolazeći kroz gradske ulice, publika je bila suočena s partizanima, nacistima, strijeljanjima, logorašima, ideološkim simbolima, a sama propusnica koju je svaki član publike dobio na ulazu u Stulinu ulicu, dočarala je atmosferu odvođenja ljudi u logore smrti.

Katarina Pavlović vraća se iz Zagreba u rodni Osijek kako bi

posjetila teško bolesnu majku Mariju koju nije vidjela više od desetljeća. Dočekala ju je obiteljska prijateljica Jozefina, koja moli za Marijinu dušu (jer je ona u međuvremenu preminula). Tijekom samo jednog dana, bolje rečeno večeri, Katarina kreće na putovanje kroz mračnu obiteljsku prošlost i saznaje sve ono, što su joj „za njeno dobro“ skrivali. A radi se o sramoti zbog koje su članovi njene obitelji čuvali tajnu kroz koju su prolazili pripadnici njemačke nacionalne manjine nakon Drugog svjetskog rata. Uronivši u alkohol i cigarete, ona saznaje o pradjedu Rudolfu kojeg je trauma iz Prvog svjetskog rata odvela u kocku, alkohol i naganjanje „frajli“,

nakon čega se objesio, o prabakinoj sestri Greti Meier koja se nije slagala s nepravdama koje su počinili njeni sunarodnjaci, te je prešla u „bandite“, da bi na kraju bila strijeljana. Saznaje i o bakinom bratu Adolfu, zadojenom idejom o superiornoj arijevske rasi, o bratu koji je umro kao dojenče, za ubijene roditelje svoga oca. Doznaje za konfiskaciju, krivnju, shvaća ludilo bake Klare koju su pred smrt opsjedali mrtvaci. Tek tada postaje joj jasno zbog čega je njena majka Marija bila hladna (dok je ona mislila da je ne voli), a otac tajanstven. Sve to navelo ju je da i sama prizna svoje tajne – svoju nikad neprežaljenu ljubav, pobačaj i dijete koje je zata-

jila voljenom čovjeku koji je život izgubio u posljednjem ratu. Saznaje da je njeno pravo ime Katarina Steiner. Ova predstava koja je pokazala što je i kako izgleda ambijentalni teatar, dobitnica je nagrada Hrvatskog glumišta za najbolju dramsku predstavu u cjelini i za najbolje redateljsko ostvarenje u 2012., kao i Nagrade publike za predstavu godine portala TEATAR.hr. Uz dramaturga Marottija, režisera Svibena, scenografiju potpisuje Miljenko Sekulić, kostimografiju Katarina Radošević Galić, a brojni ansambl osječkog Hrvatskog narodnog kazališta predvode Branka Cvitković i Sandra Lončarić Tankosić.

ap/DLJI